

Arrest

nr. 309 467 van 9 juli 2024
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat B. D'HAEYER
Helenalaan 31
1082 SINT-AGATHA-BERCHEM

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 3 juli 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 juni 2024.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 juli 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 juli 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat B. D'HAEYER.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Somalische nationaliteit te bezitten.

Op 27 mei 2024 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 20 juni 2024 wordt verzoeker gehoord door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 25 juni 2024 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

In eerste instantie verklaarde u de Somalische nationaliteit te bezitten en tot de Shekhaal-clan te behoren. U verklaarde op 14 februari 1980 geboren te zijn in Wado, district Jamaame, provincie Lower Juba. U verklaarde van 1984 tot 1988 in Noord-Somalilië, van 1988 tot 1991 in Afgoye, en sinds 1991 onafgebroken in Wado te hebben gewoond. Hier werkte u als landbouwer en veehouder. U huwde een eerste keer in 2003, kreeg een dochter en scheidde kort daarna. U trouwde een tweede keer in 2018 met uw huidige echtgenote, met wie u twee zonen hebt. Omdat u naar de grote steden ging werd u door zowel de overheid als Al-Shabaab beschuldigd van spionage. U had daarnaast specifiek problemen met een buurman, die lid was van Al-Shabaab, die u bedreigde en wilde verplichten om deel te nemen aan de jihad. U vreesde gedood te worden door Al-Shabaab.

Tijdens het persoonlijk onderhoud kwam u na confrontatie met de inhoud van het Facebookprofiel van uzelf en uw broer terug op deze verklaringen en stelde u het volgende:

U behoort tot de subclan Sacad Muse van de Isaq-clan. U bent geboren in Hargeisa, Wogooyi Galbeed, Somaliland, waar u uw hele leven woonde en verschillende beroepen uitoefende. U was hier kandidaat voor de lokale verkiezingen van 2021 voor de oppositiepartij UCID. Dit werd u niet in dank afgenomen door de clanouderen, die de partij van de president steunen. Toen ze een tegenkandidaat presenteerden, waarvan u wist dat u er niet tegen zou winnen, stond u uw plaats in de verkiezingen af aan een andere kandidaat. Hierna werd het voor u moeilijker om werk te vinden aangezien de clanouderen niet voor u wilden instaan bij potentiële werkgevers. Hierna werkt u nog bijna een jaar in een bedrijf dat brood maakte. U stelt dat u uw overige identiteitsgegevens, die van uw familieleden en uw gezinssamenstelling in uw eerdere verklaring wel naar waarheid vertelde. U verklaart in eerste instantie frauduleuze verklaringen afgelegd te hebben op aanraden van de smokkelaar. U vreest bij een terugkeer een moeilijk leven voor u en uw kinderen.

U legt geen documenten neer ter staving van uw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Na analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van uw verklaringen, van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst en van alle elementen uit uw dossier, blijkt dat de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zoals bedoeld in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet u niet kan worden toegekend. U slaagde er niet in het CGVS ervan te overtuigen uit een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie uw land van herkomst te hebben verlaten of zulk een vrees te koesteren bij terugkeer naar uw land. Evenmin heeft u aannemelijk gemaakt een reëel risico te lopen op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a) of b) van de Vreemdelingenwet. De elementen die volgens u aan de basis van zulk een vrees of risico zouden liggen zijn immers onvoldoende zwaarwichtig.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. U kon namelijk bij controle op luchthaven kon u geen geldig nationaal reisdocument of visum voorleggen, waardoor werd vastgesteld dat u in het kader van een procedure voor internationale bescherming of teruggedrijving valse of misleidende informatie of andere onwettige middelen heeft gebruikt en dat u bewust informatie heeft achtergehouden voor de Belgische autoriteiten (zie map landeninformatie 1). Uit informatie van de luchtvaartmaatschappij waarmee u naar België kwam blijkt verder dat u reisde met een paspoort van een Brits staatsburger, dat u op het moment van uw interceptie niet meer in bezit had. Dit document zou volgens u het paspoort van uw broer geweest zijn en zou u door de smokkelaar weer afgenomen zijn. U stelt zelf reeds lang geen contact meer te hebben met uw broer en kan slechts speculeren over hoe het komt dat de smokkelaar u dit paspoort gaf (map landeninformatie 3; verklaring DVZ, punt 32; CGVS, p. 6-7)

Bovendien bleek tijdens het persoonlijk onderhoud dat u ook over uw geboorteplaats, woonplaatsen, clan, beroep en asielrelaas frauduleuze verklaringen had afgelegd. U verklaarde aanvankelijk namelijk tot de Shekhaal-clan te behoren en het grootste deel van uw leven in het dorp Wado in de provincie Lower Juba te hebben gewoond, waar u als landbouwer en veehouder zou hebben gewerkt. Hier zou u problemen hebben gekregen met Al-Shabaab en in het bijzonder met een buurman die lid was van deze groepering (CGVS, p. 4-5, 8, 10).

Zowel van uzelf als uw broer A. werden echter Facebookprofielen teruggevonden die uw verklaringen tegenspreken en die er sterk op wijzen dat u afkomstig bent van Hargeisa in Somaliland. Uw profiel (<https://www.facebook.com/XXX>) gaf namelijk zelf als plaats van herkomst Hargeisa op en volgde verschillende pagina's die verwijzen naar Somaliland en Hargeisa. Uw broer plaatste op zijn profiel (<https://www.facebook.com/XXXX>) enkele foto's met de vlag van Somaliland en plaatste bovendien foto's van u als kandidaat voor de verkiezingen in Somaliland (zie map landeninformatie 2). Nadat u bevestigde dat deze profielen tot u en uw broer behoorden, werd u met deze bevindingen geconfronteerd (CGVS, p. 10-11).

Vervolgens gaf u toe dat u eerder gelogen had op aanraden van de smokkelaar en verklaarde u dat u uw hele leven in Hargeisa had gewoond en dat u tot de subclan Sacad Muse van de Isaq-clan behoort. U was in Hargeisa kandidaat voor de lokale verkiezingen van 2021 voor de oppositiepartij UCID. Dit werd u niet in dank afgenomen door de clanouderen, die de partij van de president steunen. Toen ze een tegenkandidaat presenteerden, waarvan u wist dat u er niet tegen zou winnen, stond u uw plaats in de verkiezingen af aan een andere kandidaat. Hierna werd het voor u moeilijker om werk te vinden aangezien de clanouderen niet voor u wilden instaan bij potentiële werkgevers. Hierna werkt u nog bijna een jaar in een bedrijf dat brood maakte. Uw overige identiteitsgegevens, die van uw familieleden en uw gezinssamenstelling had u in uw eerdere verklaring wel naar waarheid verteld (CGVS, p. 11-15). Dat u aanvankelijk frauduleuze verklaringen aflegde over bijna alle aspecten van uw leven en uw asielrelaas, doet uiteraard ernstig afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid en vormt bovendien een grote tegenindicatie van de gegronde vrees voor vervolging die u zou hebben of het reëel risico op ernstige schade die u zou lopen.

De problemen die u in tweede instantie aanhaalt zijn bovendien onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen spreken van een dergelijke gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade. Het enige probleem dat u bij een terugkeer naar uw regio van herkomst zou hebben, is namelijk dat u moeilijker aan werk zou raken omdat de clanouderen niet meer voor u willen instaan bij werkgevers sinds uw deelname aan de verkiezingen. Dit zou u echter niet belet hebben om hierna nog bijna een jaar gewerkt te hebben (CGVS, p. 15). Deze situatie kan dan ook bezwaarlijk gezien worden als een element dat de drempel van vervolging bereikt.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Hargeisa, Wogooyi Galbeed, Somaliland te worden beoordeeld.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type.COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-somalia-2023> of op [https:// euaa.europa.eu/](https://euaa.europa.eu/), het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de zelfverklaarde republiek Somaliland en de semiautonome federale lidstaat Puntland een relatieve vrede en stabiliteit kennen. Wel betwisten Somaliland en Puntland de controle over de (grens)regio's Sool en Sanaag, alsook over het gebied Cayn, deel van de regio Togdheer. In februari 2023 riepen leiders van de Dhulbahanteclan de betwiste regio's Sool, Sanaag en Cayn, uit tot de onafhankelijke deelstaat SSCKhaatumo bestuurd door de Somalische federale overheid, en vroegen de Somalilandse strijdkrachten zich terug te trekken uit het gebied. Hierop braken in de stad Las Anod, de hoofdstad van de regio Sool, gevechten uit tussen milities van de Dhulbahanteclan en veiligheidstroepen uit Somaliland. De situatie bleef gespannen met periodes van kalmte, afgewisseld door sporadische

opflakkingen van het geweld in de stad, of in de buurt van de stad, maar niet meer in die intensiteit zoals in de maand februari 2023.

Wat betreft **Sanaag**, controleert Somaliland de westelijke delen van de regio en Puntland het oostelijke deel. De controle over het gebied dat aan de regio Bari in Puntland grenst, wordt betwist. Het aantal veiligheidsincidenten in Sanaag was in de periode van januari tot en met november 2023 laag, met name 15. ACLED noteert vooral battles in deze regio. Dit zijn bijna allemaal gevechten tussen verschillende clanmilities. In augustus 2023 braken er gevechten uit tussen de Sacad Yoonus-subclanmilitie en de Habar Jeclo Habo-subclanmilitie. Dit clanconflict hield drie dagen aan en kostte het leven aan minstens 18 militiestrijders. Al-Shabaab, die aanwezig is in het noordoostelijke deel van de regio Sanaag, claimde de verantwoordelijkheid voor vier geweldsincidenten. De groepering is in de regio ook betrokken bij goudmijnactiviteiten en heft lokale belastingen. In de verslagperiode klasseert ACLED vier incidenten onder de filter civilian targeting met in totaal vier burgerdoden. Het gaat over twee moorden in het kader van clanwraak, de onthoofding door al-Shabaab van een vermoedelijke khat-/mirahandelaar en de moord op een Ethiopische vluchteling door onbekenden.

De veiligheidssituatie in **Somaliland** is relatief stabiel. De drie regio's **Awdal**, **Wogooyi Galbeed** en **Togdheer**, met uitzondering van de stad Buhodle in Togdheer waar de controle wordt betwist tussen Puntland en Somaliland, staan onder volledige controle van de Somalilandse administratie en strijdkrachten. Ze behoren tot de regio's in Somalië met het laagste aantal incidenten in de verslagperiode, en het laagste aantal slachtoffers. In Awdal en Wogooyi Galbeed worden er tussen januari en november 2023 respectievelijk drie en vier veiligheidsincidenten geregistreerd door ACLED. Het geregistreerde geweld in de regio Togdheer schommelt in de verslagperiode tussen één en drie incidenten per maand (27 in het totaal). Het gaat voornamelijk om gevechten tussen Somalilandse veiligheidsdiensten en lokale clans enerzijds en tussen clans onderling anderzijds. Voor november 2023 noteert ACLED het hoogste aantal battles, namelijk 11. Dit zijn bijna allemaal gevechten tussen de Somalilandse veiligheidsdiensten en de Sool Sanaag Cayn (SSC)-militie rond Buhodle. ACLED noteert 54 dodelijke slachtoffers in de verslagperiode, waarvan 52 door battles. Er worden geen burgerdoden geregistreerd voor dit type van geweld. De dodelijke slachtoffers zijn voornamelijk clanmilitieleden en soldaten van het Somalilandse leger.

Niettegenstaande **Puntland** de meest stabiele en ontwikkelde staat van Somalië genoemd wordt, wordt het gebied nog steeds getekend door uitdagingen op het vlak van veiligheid, zoals de aanwezigheid van en veiligheidsincidenten door al-Shabaab en ISS en rivaliteit tussen clans en strijdkrachten. De regio Bari kent de meeste geweldsincidenten van Puntland. Het staatsbestuur en veiligheidsapparaat van Puntland heeft de volledige controle over de regio **Nugaal**. Tussen januari en november 2023 registreert ACLED 25 veiligheidsincidenten in de regio Nugaal, waaronder 15 onder de categorie battles. Dit zijn gevechten tussen de Puntlandse veiligheidsdiensten onderling, tussen onbekenden en de Puntlandse politie en clanconflicten. ACLED noteert in totaal 40 van de 44 dodelijke slachtoffers in de regio Nugaal onder deze categorie, waaronder ook burgers. Wat violence against civilians betreft, noteert ACLED onder de 9 geregistreerde incidenten, onder andere schietincidenten door Puntlandse veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende schutters.

In de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023** worden de regio's **Sanaag**, **Awdal**, **Wogooyi Galbeed** en **Togdheer** en **Nugaal** bestempeld als regio's waar er géén reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio's Sanaag, Awdal, Wogooyi Galbeed en Togdheer en Nugaal sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van het hoorrecht, van artikel 41 van het Handvest van de Europese Unie, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van "het beginsel van zorgvuldigheid, evenredigheid, voorzichtigheid en voorzorg" en van "de verplichting om een administratief besluit zorgvuldig

voor te bereiden, rekening houdend met alle relevante elementen van de zaak" en van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

2.2. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen.

2.3. Verzoeker voegt de notities van het persoonlijk onderhoud bij zijn verzoekschrift (stuk 3).

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om "*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*" te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria, zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte 'beoordeling van feiten en omstandigheden' in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de

toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming.

Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen hebben tot doel de burger in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid de beslissing heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en in artikel 62, § 2 van de Vreemdelingenwet, voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het middel kan in zoverre niet worden aangenomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

6.1. Verzoeker verklaart Somalië te zijn ontvlucht omdat hij en zijn gezin er een moeilijk leven hadden en hij er moeilijk werk kon vinden omdat de clanouderen niet meer voor hem garant willen staan bij werkgevers na zijn geplande deelname aan verkiezingen. Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

6.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden nood aan internationale bescherming. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden als volgt:

“Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. U kon namelijk bij controle op luchthaven kon u geen geldig nationaal reisdocument of visum voorleggen, waardoor werd vastgesteld dat u in het kader van een procedure voor internationale bescherming of terugdrijving valse of misleidende informatie of andere onwettige middelen heeft gebruikt en dat u bewust informatie heeft achtergehouden voor de Belgische autoriteiten (zie map landeninformatie 1). Uit informatie van de luchtvaartmaatschappij waarmee u naar België kwam blijkt verder dat u reisde met een paspoort van een Brits staatsburger, dat u op het moment van uw interceptie niet meer in bezit had. Dit document zou volgens u het paspoort van uw broer geweest zijn en zou u door de smokkelaar weer afgenomen zijn. U stelt zelf reeds lang geen contact meer te hebben met uw broer en kan slechts speculeren over hoe het komt dat de smokkelaar u dit paspoort gaf (map landeninformatie 3; verklaring DVZ, punt 32; CGVS, p. 6-7)

Bovendien bleek tijdens het persoonlijk onderhoud dat u ook over uw geboorteplaats, woonplaatsen, clan, beroep en asielrelaas frauduleuze verklaringen had afgelegd. U verklaarde aanvankelijk namelijk tot de Shekhaal-clan te behoren en het grootste deel van uw leven in het dorp Wado in de provincie Lower Juba te hebben gewoond, waar u als landbouwer en veehouder zou hebben gewerkt. Hier zou u problemen hebben gekregen met Al-Shabaab en in het bijzonder met een buurman die lid was van deze groepering (CGVS, p. 4-5, 8, 10).

Zowel van uzelf als uw broer A. werden echter Facebookprofielen teruggevonden die uw verklaringen tegenspreken en die er sterk op wijzen dat u afkomstig bent van Hargeisa in Somaliland. Uw profiel (<https://www.facebook.com/XXX>) gaf namelijk zelf als plaats van herkomst Hargeisa op en volgde verschillende pagina's die verwijzen naar Somaliland en Hargeisa. Uw broer plaatste op zijn profiel (<https://www.facebook.com/XXXX>) enkele foto's met de vlag van Somaliland en plaatste bovendien foto's van u als kandidaat voor de verkiezingen in Somaliland (zie map landeninformatie 2). Nadat u bevestigde dat deze profielen tot u en uw broer behoorden, werd u met deze bevindingen geconfronteerd (CGVS, p. 10-11).

Vervolgens gaf u toe dat u eerder gelogen had op aanraden van de smokkelaar en verklaarde u dat u uw hele leven in Hargeisa had gewoond en dat u tot de subclan Sacad Muse van de Isaq-clan behoort. U was in Hargeisa kandidaat voor de lokale verkiezingen van 2021 voor de oppositiepartij UCID. Dit werd u niet in dank afgenomen door de clanouderen, die de partij van de president steunen. Toen ze een tegenkandidaat presenteerden, waarvan u wist dat u er niet tegen zou winnen, stond u uw plaats in de verkiezingen af aan een andere kandidaat. Hierna werd het voor u moeilijker om werk te vinden aangezien de clanouderen niet voor u wilden instaan bij potentiële werkgevers. Hierna werkt u nog bijna een jaar in een bedrijf dat brood maakte. Uw overige identiteitsgegevens, die van uw familieleden en uw gezinssamenstelling had u in uw eerdere verklaring wel naar waarheid verteld (CGVS, p. 11-15). Dat u aanvankelijk frauduleuze verklaringen aflegde over bijna alle aspecten van uw leven en uw asielrelaas, doet uiteraard ernstig afbreuk aan uw algemene geloofwaardigheid en vormt bovendien een grote tegenindicatie van de gegronde vrees voor vervolging die u zou hebben of het reëel risico op ernstige schade die u zou lopen.

De problemen die u in tweede instantie aanhaalt zijn bovendien onvoldoende zwaarwichtig om te kunnen spreken van een dergelijke gegronde vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade. Het enige probleem dat u bij een terugkeer naar uw regio van herkomst zou hebben, is namelijk dat u moeilijker aan werk zou raken omdat de clanouderen niet meer voor u willen instaan bij werkgevers sinds uw deelname aan de verkiezingen. Dit zou u echter niet belet hebben om hierna nog bijna een jaar gewerkt te hebben (CGVS, p. 15). Deze situatie kan dan ook bezwaarlijk gezien worden als een element dat de drempel van vervolging bereikt.”

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft hij slechts steken in het louter volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisseren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Wat betreft de aangevoerde schending van de hoorplicht dient te worden opgemerkt dat de hoorplicht, als beginsel van behoorlijk bestuur, inhoudt dat tegen niemand een ernstige maatregel kan worden getroffen die gegrond is op zijn of haar persoonlijk gedrag en die van aard is om zijn of haar belangen aan te tasten, zonder dat hem of haar de gelegenheid wordt geboden om zijn of haar standpunt op nuttige wijze te doen

kennen. Het volstaat dat de betrokkene de gelegenheid krijgt zijn of haar standpunt op een nuttige wijze uiteen te zetten, hetgeen ook schriftelijk kan gebeuren. *In casu* blijkt dat verzoeker aanvankelijk leugenachtige verklaringen heeft afgelegd over zijn regio van herkomst en zijn vluchtrelaas, dat hij na een pauze tijdens zijn persoonlijk onderhoud toegaf dat zijn eerdere verklaringen niet met de werkelijkheid overeenstemmen en dat hij vervolgens het door hem voorgehouden vluchtrelaas kon uiteenzetten. Verzoeker verklaarde op het einde van het persoonlijk onderhoud dat hij alle persoonlijke redenen heeft kunnen uiteenzetten waarvoor hij zijn land van herkomst heeft verlaten dan wel er niet meer naar kan terugkeren (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16). Waar verzoeker stelt op het einde van zijn persoonlijk onderhoud te hebben verklaard dat hij alle nodige, tastbare bewijzen had en wou voorleggen, blijkt zulks geenszins uit de notities van het persoonlijk onderhoud. Voorts stelt de Raad vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift geen verdere concrete toelichting verschaft bij zijn vluchtrelaas, dat hij nalaat concreet te duiden welke elementen van zijn vluchtrelaas hij nog had willen aanbrengen en/of toelichten en dat hij bij zijn verzoekschrift evenmin enig stuk voegt dat hij zou hebben willen voorleggen tijdens zijn persoonlijk onderhoud. Gelet op de devolutieve werking van onderhavig beroep is zulks allerminst ernstig. Dit klemmt des te meer daar verzoeker ter terechtzitting verklaart dat hij aan zijn advocaat alles heeft doorgegeven wat hij wou zeggen. Verzoeker heeft aldus de mogelijkheid gehad om op een nuttige wijze zijn standpunt kenbaar te maken. De aangevoerde schending van de hoorplicht kan niet worden aangenomen.

Waar verzoeker stelt dat in de bestreden beslissing rekening werd gehouden met zijn aanvankelijke, leugenachtige verklaringen, dient vastgesteld dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van verzoekers beschermingsverzoek wel degelijk rekening dient te houden met alle elementen van de zaak. *In casu* kon de commissaris-generaal dan ook wel degelijk rekening houden met de verklaringen van verzoeker die hij achteraf als leugenachtig heeft aangemerkt en besluiten dat deze leugenachtige verklaringen afbreuk doen aan verzoekers algehele geloofwaardigheid en aan de geloofwaardigheid van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming. Immers, verzoeker slaagt er niet in een afdoende verschooning te doen gelden voor zijn aanvankelijke leugenachtige verklaringen daar hij niet verder komt dan te beweren dat hij op aanraden van de smokkelaar deze leugenachtige verklaringen heeft afgelegd. Er kan echter niet worden ingezien waarom verzoeker zich van dergelijke leugenachtige verklaringen meent te moeten bedienen indien hij stelt nood te hebben aan internationale bescherming omwille van de redenen die hij nadien als zijn daadwerkelijk vluchtrelaas uiteen heeft gezet.

Waar verzoeker verder in zijn verzoekschrift stelt als volgt:

“Verwerende partij heeft in casu een beslissing genomen zonder deze met zorg en zonder deze met respect voor voorzorg voorbereid te hebben. Daarom heeft verzoeker geen recht gehad op een correcte behandeling. Uit de motivatie kan onmogelijk worden afgeleid of de gemachtigde van de staatssecretaris het bovenvermelde zelf heeft onderzocht. Dit bewijst dat de beslissing niet correct is, minstens onzorgvuldig werd genomen. Er wordt een onredelijk groot belang gehecht aan loutere perceptie en niet aan de relevante elementen en/of bewijsstukken.

Verzoeker kan slechts op begrip hopen voor deze realiteit. Ten onrechte meent de verwerende partij deze onwetendheid en onkunde, als “verdacht” te kwalificeren, welke perceptie de beslissing zal blijven beïnvloeden.

Inderdaad wordt, bij het nemen van de beslissing, een manifest onredelijk belang gehecht aan initiële procedures, welke de beoordeling van de thans voorliggende elementen effectief – in onredelijke mate – blijken te hebben (negatief) beïnvloed.”,

laat hij na te duiden waarover hij het heeft. Nergens in de bestreden beslissing wordt aan verzoeker verweten dat hij onwetend en/of onkundig was. Evenmin wordt verwezen naar *“initiële procedures”*. De commissaris-generaal heeft zich voor de beoordeling van verzoekers beschermingsverzoek gebaseerd op de verklaringen die verzoeker zelf tijdens zijn persoonlijk onderhoud heeft afgelegd. Nergens uit de motieven van de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal hierbij onzorgvuldig tewerk zou zijn gegaan. Evenmin duidt verzoeker concreet aan waar zulks volgens hem wel het geval zou zijn geweest. Dergelijk verweer is geenszins ernstig.

De notities van het persoonlijk onderhoud (verzoekschrift, stuk 3) werden bij de beoordeling in de bestreden beslissing en in onderhavig arrest terdege in rekening gebracht.

Voor het overige komt verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn vluchtrelaas, het uiteenzetten van theoretische beschouwingen over de volgens hem toepasselijke rechtsregels en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel de voormelde motieven uit de bestreden beslissing *in concreto* te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden, daar zij door verzoeker niet op dienstige wijze worden weerlegd, in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

6.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en gezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoeker en zijn vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

6.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

6.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

7. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

7.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

- a) doodstraf of executie; of,*
- b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,*
- c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”*

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “reëel risico” loopt. Het begrip “reëel risico” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “ernstige schade” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

7.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

7.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Somalië zou hebben gekend.

7.4. Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade omwille van een “ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict”.

Met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de bestreden beslissing het volgende:

“Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Somalië, dient in casu de veiligheidssituatie in Hargeisa, Wogooyi Galbeed, Somaliland te worden beoordeeld.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Somaliland en Puntland worden de rapporten **UNHCR International Protection Considerations with regard to people fleeing Somalia van september 2022**, beschikbaar op <https://www.refworld.org/type.COUNTRYPOS.UNHCR.SOM.6308b1844.0.html> of op <https://www.refworld.org>, de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023**, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/country-guidance-somalia-2023> of op <https://euaa.europa.eu/>, het **EUAA Country of Origin Information Report: Somalia Security Situation van februari 2023**, beschikbaar op https://www.cgrs.be/sites/default/files/rapporten/euaa_coi_report_somalia_security_situation_20230222.pdf, de **EUAA Country of Origin Information Query: Somalia – Security situation update van 17 mei 2023**, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2023_04_EUAA_COI_Query_Response_Q13_Somalia_Security_Situation.pdf, en de **COI Focus Somalië: Overzicht veiligheidsincidenten van 21 december 2023**, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_somalie_overzicht_veiligheidsincidenten_20231221.pdf of op <https://www.cgvs.be/nl>, in rekening genomen.

In de voormelde EUAA Country Guidance: Somalia wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er tevens sprake moet zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance: Somalia wordt er op gewezen dat de schaal van het willekeurig geweld in Somalië verschilt van regio tot regio en dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie per regio rekening moet worden gehouden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) het aantal burgerslachtoffers; (v) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is binnen een bepaald gebied; en (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict een bepaald gebied ontvluchten. De voornoemde aspecten worden in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Somalië die gebaseerd is op het geheel van de landeninformatie waarover het CGVS beschikt (zie supra).

Ook met andere indicatoren wordt er rekening gehouden, in de eerste plaats bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de herkomstregio, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen.

Uit voornoemde informatie blijkt dat de zelfverklaarde republiek Somaliland en de semiautonome federale lidstaat Puntland een relatieve vrede en stabiliteit kennen. Wel betwisten Somaliland en Puntland de controle over de (grens)regio's Sool en Sanaag, alsook over het gebied Cayn, deel van de regio Togdheer. In februari 2023 riepen leiders van de Dhulbahanteclan de betwiste regio's Sool, Sanaag en Cayn, uit tot de onafhankelijke deelstaat SSCKhaatumo bestuurd door de Somalische federale overheid, en vroegen de Somalilandse strijdkrachten zich terug te trekken uit het gebied. Hierop braken in de stad Las Anod, de hoofdstad van de regio Sool, gevechten uit tussen milities van de Dhulbahanteclan en veiligheidstroepen uit Somaliland. De situatie bleef gespannen met periodes van kalmte, afgewisseld door sporadische opflakkingen van het geweld in de stad, of in de buurt van de stad, maar niet meer in die intensiteit zoals in de maand februari 2023.

Wat betreft **Sanaag**, controleert Somaliland de westelijke delen van de regio en Puntland het oostelijke deel. De controle over het gebied dat aan de regio Bari in Puntland grenst, wordt betwist. Het aantal veiligheidsincidenten in Sanaag was in de periode van januari tot en met november 2023 laag, met name 15. ACLED noteert vooral battles in deze regio. Dit zijn bijna allemaal gevechten tussen verschillende clanmilities. In augustus 2023 braken er gevechten uit tussen de Sacad Yoonus-subclanmilitie en de Habar Jeclo Habo-subclanmilitie. Dit clanconflict hield drie dagen aan en kostte het leven aan minstens 18 militiestrijders. Al-Shabaab, die aanwezig is in het noordoostelijke deel van de regio Sanaag, claimde de verantwoordelijkheid voor vier veiligheidsincidenten. De groepering is in de regio ook betrokken bij goudmijnactiviteiten en heft lokale belastingen. In de verslagperiode klasseert ACLED vier incidenten onder de filter civilian targeting met in totaal vier burgerdoden. Het gaat over twee moorden in het kader van clanwraak, de onthoofding door al-Shabaab van een vermoedelijke khat-/mirahandelaar en de moord op een Ethiopische vluchteling door onbekenden.

De veiligheidssituatie in **Somaliland** is relatief stabiel. De drie regio's **Awdal, Wogooyi Galbeed en Togdheer**, met uitzondering van de stad Buhodle in Togdheer waar de controle wordt betwist tussen Puntland en Somaliland, staan onder volledige controle van de Somalilandse administratie en strijdkrachten. Ze behoren tot de regio's in Somalië met het laagste aantal incidenten in de verslagperiode, en het laagste aantal slachtoffers. In Awdal en Wogooyi Galbeed worden er tussen januari en november 2023 respectievelijk drie en vier veiligheidsincidenten geregistreerd door ACLED. Het geregistreerde geweld in de regio Togdheer schommelt in de verslagperiode tussen één en drie incidenten per maand (27 in het totaal). Het gaat voornamelijk om gevechten tussen Somalilandse veiligheidsdiensten en lokale clans enerzijds en tussen clans onderling anderzijds. Voor november 2023 noteert ACLED het hoogst aantal battles, namelijk 11. Dit zijn bijna allemaal gevechten tussen de Somalilandse veiligheidsdiensten en de Sool Sanaag Cayn (SSC)-militie rond Buhodle. ACLED noteert 54 dodelijke slachtoffers in de verslagperiode, waarvan 52 door

battles. Er worden geen burgerdoden geregistreerd voor dit type van geweld. De dodelijke slachtoffers zijn voornamelijk clanmilitieleden en soldaten van het Somalilandse leger.

Niettegenstaande **Puntland** de meest stabiele en ontwikkelde staat van Somalië genoemd wordt, wordt het gebied nog steeds getekend door uitdagingen op het vlak van veiligheid, zoals de aanwezigheid van en veiligheidsincidenten door al-Shabaab en ISS en rivaliteit tussen clans en strijdkrachten. De regio Bari kent de meeste geweldsincidenten van Puntland. Het staatsbestuur en veiligheidsapparaat van Puntland heeft de volledige controle over de regio **Nugaal**. Tussen januari en november 2023 registreert ACLED 25 veiligheidsincidenten in de regio Nugaal, waaronder 15 onder de categorie battles. Dit zijn gevechten tussen de Puntlandse veiligheidsdiensten onderling, tussen onbekenden en de Puntlandse politie en clanconflicten. ACLED noteert in totaal 40 van de 44 dodelijke slachtoffers in de regio Nugaal onder deze categorie, waaronder ook burgers. Wat violence against civilians betreft, noteert ACLED onder de 9 geregistreerde incidenten, onder andere schietincidenten door Puntlandse veiligheidsdiensten, clanmilities en onbekende schutters.

In de **EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023** worden de regio's **Sanaag, Awdal, Wogooyi Galbeed en Togdheer en Nugaal** bestempeld als regio's waar er géén reëel risico bestaat voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door willekeurig geweld.

De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is, gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie, tot de conclusie gekomen dat er niet kan worden gesteld dat de veiligheidssituatie in de regio's Sanaag, Awdal, Wogooyi Galbeed en Togdheer en Nugaal sinds de publicatie van de EUAA Country Guidance: Somalia van augustus 2023, zodanig is gewijzigd dat een burger die terugkeert naar deze regio, een reëel risico zou lopen om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. U bracht geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt."

De Raad stelt vast dat verzoeker geen informatie bijbrengt waaruit kan blijken dat bovenstaande analyse niet langer correct zou zijn of dat de commissaris-generaal uit de beschikbare landeninformatie de verkeerde conclusies heeft getrokken. Deze analyse vindt steun in de aangehaalde informatie (zie weblinks opgenomen in de bestreden beslissing), is pertinent en correct en wordt door de Raad in zijn geheel overgenomen en tot de zijne gemaakt.

7.5. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

8. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen juli tweeduizend vierentwintig door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER